

Rob van Veen

Nieuwe uitgave over Eempolders

Na eerdere uitgaven, te weten "Vogels in de Eempolders" (1973-1978) en "De vogels in de westelijke Eempolders" (1979-1984) is er nu een derde uitgave verschenen "Vogels in de westelijke Eempolders op weg naar landinrichting". Zoals uit het titelblad blijkt, gaat het verslag over

De Korhaan, Jrg.28, Nr.3

de periode 1985-1990 en is het uitgave nummer 91 van de VWG. Het verslag is verrijkt met een aantal pulke tekeningen van Nico Klippel. Het hele telgebied omvat ± 2200 ha. en wordt

tot op heden elke veertien dagen door drie telploegen van 2 tot 3 personen geteld. De gebieden waar geteld wordt zijn : "Noordpolder te Veld", "Zuidpolder te Veld" en "Oostermeent". Deze laatste polder is sinds 1984 als telgebied toegevoegd en met het vergelijken van de resultaten is daar rekening mee gehouden. Met deze uitgave zijn er in totaal 18 jaar tellingen beschreven, terwijl we inmiddels in het 22e teljaar zijn. Door deze lange aanéengesloten tellingen worden zij zo langzamerhand uniek in ornithologisch Nederland. De eerste tellingen vonden vanaf 1973 plaats, omdat er weinig gegevens bekend waren en er plannen ontwikkeld werden om een ruilverkaveling uit te voeren. Dat het begin van de ruilverkaveling nog tot 1990 moest wach-

ten, blijkt niet alleen aan de modernisering van de landbouwmethoden, maar ook van de Nederlandse taal te liggen. "Ruilverkaveling" is "Landinrichting" geworden en de vogels in de westelijke Eempolders zijn in 1990 in de landinrichting terecht gekomen met naar verwachting positieve, alswel negatieve gevolgen.

Van de dertien uitgebreid beschreven weidevogels, zijn de Zomertaling, Wintertaling en de Graspieper konstant gebleven. De Kievit, Scholekster en de Grutto zijn wat toegenomen. De Watersnip blijft in aantal gelijk, maar geeft een verschuiving van de voorjaars- naar de najaarstrekk. De Kemphaan is sinds 1988 geen broedvogel meer in de Eempolders en ook de

Slobeend broedt er niet meer. De Wulp en Tureluur zijn afgenomen en de Veldleeuwerik zelfs dramatisch. Gelukkig gaat de Gele kwikstaart de positieve kant uit, maar de aantallen van de jaren vijftig worden bij lange na niet meer gehaald. Van 97 soorten is een korte beschrijving gemaakt en er is een lijst van incidentele waarnemingen. Omdat er elke 14 dagen geteld wordt, zijn er 26 tellingen per jaar en de tabellen zijn ook zo opgebouwd. In 1988 was er op 31 december ook een 27e teldag, deze is vanwege de zuiverheid van de aantallen buiten de tabellen gehouden. Echter, deze teldag heeft wel één heel bijzondere waarneming opgeleverd van 1 Pimpelmees.
